

Beieren, saai, of toch niet?

Olav Petri

Mei 2019

Duitslandverzamelaars zoeken ook de zegels van dit koninkrijk netjes uit en leggen ze daarna met een zucht weer weg. Een beetje saai is het allemaal. Jarenlang gebruikte men een fris gekleurd ontwerp met in het midden een ovaal waar in preegdruk het landswapen is gedrukt, nauwelijks te zien, maar juist weer wel voelbaar met de vinger.

Verder eigenlijk steeds dezelfde zegels met het portret van de prins regent Luitpold, een opa met lange baard en soms met een jagershoedje op.

Vervolgens heel veel zegels van zijn zoon, koning Ludwig III, zegels die net als dienstzegels later, voorzien werden van opdrukken.

En dan is nog de afscheidsserie van na de Eerste Wereldoorlog, zegels die ook met opdruk bestaan en dan deel uitmaken van de gewone zegels van Duitsland.

Voor de volledigheid: de prins regent, een populaire “Landesvater”, regeerde in plaats van zijn meer bekende neef Ludwig II van wiens extravagante paleizen en sprookjeskastelen we nu op vakantie in zuid Duitsland kunnen genieten en die onbekwaam verklaard was. Luitpold werd opgevolgd door zijn zoon, een beetje sullige figuur die zijn broekspijpen liefst in zijn laarzen stopte, die bij keizer Wilhelm en vele anderen de lachlust opwekte en die dacht dat Nederland na een Duitse overwinning ooit Beiers zou kunnen worden. Immers, er waren erfenisrechten die terug gingen op de Middeleeuwen, dus waarom niet. Vermoedelijk dacht hij aan Jacoba van Beieren en de Keukenhof. In november 1918 hoorde hij tijdens zijn wandelingetje dat er revolutie was uitgebroken op de weide die we kennen van de Oktoberfeesten. Hij wandelde naar zijn paleis en verdween naar Oostenrijk.

En dan de zegels. Die blijken leuker dan gedacht. Ik had een insteekboek, links en rechts restantjes, losse zegels en zo bij elkaar geveegd, ja en dan... De oudste zegels zijn vierkantjes met een cijfer waar veel knutselwerk mogelijk is. De wapenzegels zijn serie na serie dezelfde, maar het is allemaal heel goed te doen! De kruizer wordt een pfennig, kleuren worden afgewisseld en de watermerken zijn bij Beieren gewoon een genoegen, een rustpunt. Niks wasbenzine, petroleumether, watermerkzoekers, je ziet het prima met het blote oog! Een verademing als ik denk aan andere landen...

Vervolgens Luitpold, in 2 of 3 typen. Nou, die zijn goed te onderscheiden, alleen het 3-e type bij de 3 laagste waarden vereisen goede ogen en goed opletten. Soms helpt het om stempels te hebben van zichtbaar 1911 waarbij ook de datum leesbaar is. Leuk!

Koning Ludwig is tijdens de oorlog herdrukt en hier kan het lastiger zijn als je beide drukken wilt onderscheiden. Stempels helpen ook hier. Stempels met München eind 1918 zijn handig want die kunnen haast niet anders dan van de oorlogsdruk zijn. Kijk, dan komt het wel uit wanneer je links en rechts uit partijtjes zegels bij elkaar gebracht hebt, hoe meer hoe liever, menigeen heeft er ergens wat liggen en zal een verzamelaar er graag blij mee maken.

Ik heb alles nu doorgenomen, de oogst van 10 jaar, en kon zelfs de kleurverschillen onderscheiden. Controleren kun je die kleuren bij schuin vallend licht in de ochtend, zonlicht dat niet direct op de albumbladen schijnt. Het lukt echt!

